Sayın Kılıç, süreniz 20 dakikadır.

AK PARTİ GRUBU ADINA MEHMET KILIÇ (Konya) – Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; 1193 sıra sayılı Meslekî Yeterlilik Kurumu Kanunu Tasarısı hakkında söz almış bulunuyorum; bu vesileyle Yüce Meclisi şahsım ve Grubum adına saygılarımla selamlıyorum.

Ülkemizde, Avrupa Birliği normlarına uyumlu meslekî yeterlilik sistemimiz bulunmamaktadır. Türkiye İş Kurumunun koordinasyonunda, ilgili bakanlıklarımızın işçi, işveren ve esnaf kesimleri başta olmak üzere, sivil toplum örgütlerinin bu sisteme esas oluşturacak altyapı çalışmalarını yıllardır sürdürdüklerini biliyoruz. Bu çalışmalar, Avrupa Birliği müzakere sürecinde iş kurma ve hizmet sunumu serbestisi faslında da değerlendirilmiş ve Meslekî Yeterlilik Kurumuna duyulan ihtiyaç nedeniyle bu kanun tasarısı Yüce Meclisimize gelmiştir, komisyonumuzda 1 Haziran 2006 günü görüşülmüştür.

Değerli arkadaşlar, Avrupa Birliği üyesi ülkeler ile diğer gelişmiş ülkelerdeki meslekî yeterlilik sistemleri incelendiğinde, çalışma hayatı ve eğitim kesimi arasında işlevsel bağın kurulmasında meslek standartları, sınav ve belgelendirme sisteminin önemli bir araç olarak kullanıldığı ve meslekî yeterliliğe ilişkin hizmetlerin ürün standartlarını belirleyen kuruluşlardan ayrı olarak, devlet, işçi, işveren kesimlerinin katılımıyla oluşturulan özerk kurumlar tarafından yürütüldüğü görülmektedir.

24 Temmuz 2003 tarih ve 25178 mükerrer sayılı Resmî Gazetede yayımlanan Avrupa Birliği Müktesebatının Üstlenilmesine İlişkin Ulusal Programın mevzuat uyum başlığı altında yer alan, en az üç yıl meslekî eğitim ve öğretimin tamamlanmasıyla hak edilen yüksekokul diplomalarının tanınması için bir genel sisteme ilişkin 21 Aralık 1988 tarihli Konsey Direktifi, bu direktife ek olarak profesyonel eğitim ve öğretimin tanınmasına ilişkin ikinci genel sistem hakkındaki 18 Haziran 1992 tarihli Konsey Direktifi, niteliklerinin tanınmasına ilişkin genel sisteme ilave olarak liberalizasyon ve geçiş önlemleri hakkındaki direktif tarafından kapsanan profesyonel aktivitilere ilişkin niteliklerin tanınmasına yönelik bir mekanizma oluşturulması hakkında 7 Haziran 1999 tarihli Konsey Direktifi mevzuatlarına karşılık gelen ulusal mevzuatlarımızın adı "meslekî niteliklerin karşılıklı tanınması sistemini oluşturacak kanun" olarak belirlenmiştir.

Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; bilindiği üzere, meslekî yeterlilik sistemi, eğitim ve öğretim programlarının ulusal meslek standartlarına göre oluşturulduğu, işgücünün, iş piyasasının gerekliliğine göre yetiştirilip belgelendirildiği, işgücünün uluslararası düzeyde meslekî yeterliliğin belgelenerek serbest dolaşımın kolaylaştırıldığı, yaşam boyu öğrenmenin desteklendiği, işverenin vasıflı işgücüne erişimini kolaylaştırdığı, istihdamı ve rekabet gücünü artıran, işgücüne çalışma alanı ve görev tanımıyla ilgili güvence sağlayan adil, şeffaf, güvenilir bir ortam olarak tanımlanabilir.

Meslekî yeterlilik sisteminin kurulması, işverenlere, çalışanlara ve eğitim kesimine sayısız yararlar sağlamaktadır. Bu sayede, işverenler, istihdam edecekleri kişilerin sahip olmaları gereken bilgi ve becerileri konusunda önceden bilgi sahibi olurlar, istihdam edecekleri kişilerin seçiminde, ücretlerinin belirlenmesinde ve terfilerinde daha isabetli kararlar verebilirler. Çalışanlar, bu sistem sayesinde, iş başvurularında sahip oldukları yeterlilikleri daha iyi sergileyebilirler ve kendilerini nasıl geliştirebilecekleri hakkında fikir sahibi olabilirler. Kısaca, meslekî yeterlilik sistemi, iş yaşamı ile eğitim yaşamı arasında önemli bir köprü işlevi görmektedir.

Bugün, ülkemiz ve pek çok ülkede meslekî eğitim, örgün ve yaygın eğitimle sunulmaktadır. Ancak, söz konusu eğitim kurumlarınca verilen meslekî eğitimin iş piyasasının beklenti ve ihtiyaçlarını her zaman karşılamadığı, iş yaşamının kendine has dinamiklerinin eğitime gerektiği ölçüde yansıtılmadığı işverenler tarafından açıkça dile getirilmektedir.

Mevcut meslekî eğitim ve sertifikasyon sistemi eğitim faaliyetleri sonucunda verilen diploma veya sertifikalar kişilerin sahip oldukları bilgi ve becerileri yeterince ve güvenilir biçimde yansıtmamakta ve kişinin istihdam şansını kısıtlamaktadır.